

М. Бояновъ

Раждането на Исуса

Пътниците за Витлеемъ. По каменливия стръменъ пжтъ, що води за Витлеемъ, имаше голѣмо оживление. Движеха се голѣми купчини хора, млади и стари, жени и деца. Едни бѣха яхнали на камили и магарета, други вървѣха пеша. Макаръ да бѣ зима, времето бѣше топло и ясно. Пътниците често спираха да починатъ и пушаха добитѣка на паша.

Природата по тия мѣста е неизказано хубава. Цвѣтнитѣ равнини се пресичатъ отъ стръмнитѣ разклонения на планинитѣ и придаватъ голѣмо разнообразие на цѣлата страна. Климатътъ е мекъ и позволява да вирѣятъ всички видове растения. Тукъ растатъ лимони и портокали, издигатъ се високи палми и кипариси.

Въ една голѣма дружина пътници вървѣше високъ, побѣлѣлъ старецъ, уморенъ отъ пжтъ, но бодъръ и съ веселъ погледъ. Придружаваше го млада жена, сжщо уморена отъ пжтъ, наметната съ дълго покривало, каквото носятъ по тия мѣста всички жени. Четвърти день вече какъ сж напуснали Назаретъ и все още не могатъ да стигнатъ Витлеемъ, защото разстоянието е повече отъ 120 километра, а пжтътъ е стръменъ и криволесть, та изморява и най-здрави пътници. Тѣ често се отдѣляха отъ дружината, размѣняваха си по нѣкоя дума насаме и пакъ се присѣдиняваха къмъ нея. Безъ да се гледа на годинитѣ, старецътъ вървѣше изправенъ и по-